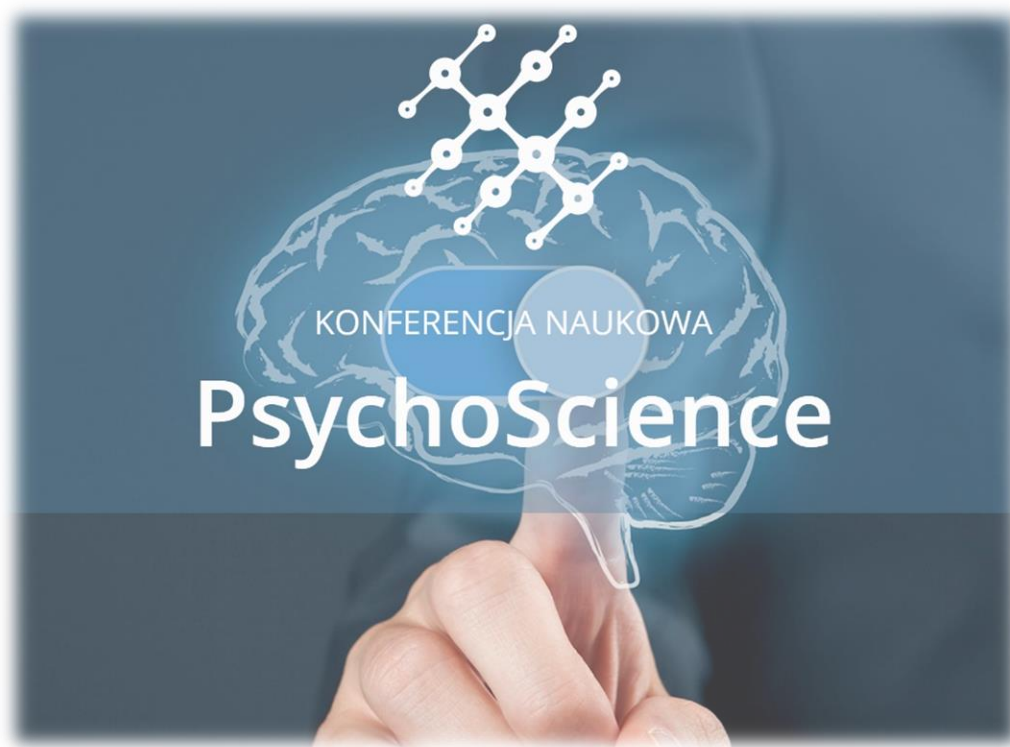

AKADEMIA
EKONOMICZNO-HUMANISTYCZNA
W WARSZAWIE

Wydarzenie objęte Honorowym Patronatem
Burmistrza Dzielnicy Wola m.st. Warszawy

Krzysztofa Strzałkowskiego

psychopraca

Sylwia Rytel, Konrad Janowski

Wydział Psychologii, Akademia Ekonomiczno-Humanistyczna w Warszawie

Retrospektywna percepcja postaw rodzicielskich a skłonność do martwienia się u kobiet i mężczyzn w okresie średniej dorosłości (30-55 lat)

Wprowadzenie.

Skłonność do martwienia się jest zjawiskiem nadal poznanym w małym stopniu. W szczególności niejasne są mechanizmy psychologiczne prowadzące do podwyższonej skłonności do martwienia się. Jednocześnie powszechnie obserwuje się, że kobiety martwią się więcej i intensywniej niż mężczyźni. Można przypuszczać, że czynniki warunkujące tę skłonność mogą mieć związek, m. in. z funkcjonowaniem rodziny pochodzenia, a różnice płciowe w intensywności martwienia się mogą być związane z odmiennym wpływem ojca lub matki. Celem badania było zweryfikowanie, czy nasilenie skłonności do martwienia się u dorosłych kobiet i mężczyzn jest związane z ich retrospektywną percepcją postaw rodzicielskich.

Metodologia.

W badaniu wzięły udział 52 kobiety i 50 mężczyzn w wieku 30-55 lat. Zastosowano Skalę Oceny Martwienia PSWQ oraz Kwestionariusz Postaw Rodzicielskich PCR. Przeanalizowano związki korelacyjne między skłonnością do martwienia się badanych a postawami ich rodziców w podziale na grupy płciowe.

Wyniki.

W grupie badanych kobiet nie stwierdzono istotnych statystycznie zależności między nasileniem skłonności do martwienia się a postawami ich rodziców (zarówno ojców jak i matek). W grupie badanych mężczyzn zaobserwowano istotne statystycznie związki skłonności do martwienia się z postawami ojców i matek, przy czym korelacje te były zdecydowanie silniejsze z postawami matki. Postawa kochająca i liberalna matki wiązała się z mniejszą, a postawa wymagająca i odrzucająca – z większą skłonnością do martwienia się. Z postaw ojców, postawa wymagająca i odrzucająca korelowały istotnie z większą skłonnością do martwienia się.

Wnioski.

Postawy rodzicielskie jako czynniki warunkujące martwienie się wydają się mieć większe znaczenie u mężczyzn niż u kobiet. Wykazane różnice pokazują protekcyjną rolę postaw ciepłych a negatywną - postaw zimnych. Jednocześnie, postawy matki wydają się mieć większe znaczenie niż postawy ojca.

Retrospektywna percepcja postaw rodzicielskich a skłonność do martwienia się i przekonania o martwieniu u kobiet i mężczyzn w okresie wczesnej dorosłości (20-30 lat)

Wprowadzenie.

Mechanizm prowadzący do powstawania podwyższonej skłonności do martwienia się pozostaje nadal nie do końca wyjaśniony. Postawy rodzicielskie mogą stanowić jeden z czynników kształtujących taką skłonność, a ich rola może być różna w różnych okresach rozwojowych. Z kolei, metapoznawcza koncepcja martwienia się zaproponowana przez A. Wellsa (2006) postuluje, że nasilenie skłonności do martwienia się ma związek z treścią przekonań o martwieniu się. Celem badania było zbadanie związków pomiędzy percepcją postaw rodzicielskich a nasileniem skłonności do martwienia się i przekonania o martwieniu się u młodych dorosłych, z uwzględnieniem różnic płciowych.

Metodologia.

W badaniu wzięło udział 53 kobiety i 53 mężczyzn w wieku 20-30 lat, których zbadano kwestionariuszami mierzącymi wymienione konstrukty.

Wyniki.

Uzyskane wyniki świadczą o tym, że większość postaw rodzicielskich wykazuje brak istotnego związku korelacyjnego z nasileniem skłonności do martwienia się w badanej próbie. Jedynie postawa odrzucająca matki okazała się korelować istotnie statystycznie dodatnio z nasileniem skłonności do martwienia się. Okazało się także, że postawy rodzicielskie matki i ojca korelują istotnie statystycznie z przekonania o martwieniu się, przy czym zaobserwowano w tym przypadku istotne różnice płciowe.

Wnioski.

Wyniki naszych badań wskazują, że postawy rodzicielskie mają niewielkie bezpośrednie przełożenie na nasilenie skłonności do martwienia się u osób w wieku 20-30 lat, jednakże, prawdopodobnie kształtują one treść przekonań o martwieniu się w tej grupie wiekowej.

Iris Nomikou¹, Giuseppe Leonardi², Alicja Radkowska³, Katharina J. Rohlfing⁴, Joanna Rączaszek-Leonardi³

¹Department of Psychology, University of Portsmouth, UK, ²Akademia Ekonomiczno-Humanistyczna w Warszawie, Poland, ³Uniwersytet Warszawski, Poland ⁴University of Paderborn, Germany

Scaffolding language development: early vocal interaction dynamics contrasting speech-like and non-speech-like vocalizations

From a growing body of research, we know that caregivers' responsiveness is crucial for the child's cognitive and linguistic development. It is from co-regulating within interactions that language emerges, starting from the first non-reflexive vocalizations that infants produce.

The response that caregivers promptly give to these vocalizations informs infants of their relevance and helps shape them.

In this study we explored the coupling of infants' and mothers' vocalizations in unconstrained interactions. More specifically, we wanted to know whether a) the quality of infants' vocalization affected the interactional dynamics, and whether b) different dynamics could be related to infants' later language development.

For our analyses we used data from 14 German mother-infant dyads filmed during diaper changing when the infants were three to eight months old. We coded all mothers' and infants' vocal behavior and divided infants' vocalizations into speech and non-speech-like. We then subjected the data to recurrence analysis (e.g. Warlaumont et al., 2010). The cross recurrence profiles obtained showed that mothers respond selectively to speech-like vocalizations of their children in the first second after vocalization, but do not respond in the same prompt manner when infants' vocalization is non-speech-like.

When the infants were 24 months old, we conducted a parental survey (ELFRA-2) to assess their language development. We then divided our sample into 2 groups: Children with low and high vocabulary. We then subjected the clustered data to separate Recurrence Analyses. The cross-recurrence profiles obtained showed that mothers of children with reported high vocabularies seem to respond more consistently to speech-like infant vocalizations than to non-speech-like ones, whereas mothers of children with reported low vocabularies tended not to respond to speech-like as well as non-speech-like behaviors of their children.

This data suggests that different developmental trajectories can already be identified as early as six months of age, in the coordination patterns of mother and infant.

Mikołaj Goliński, Agnieszka Bytner-Stanisławska

Wydział Psychologii, Akademia Ekonomiczno-Humanistyczna w Warszawie

Psychologiczne aspekty pracy sądowego kuratora rodzinnego

Praca sądowego kuratora rodzinnego w aspekcie psychologicznym. Scenariusze wywiadów środowiskowych. Plan pracy z podopiecznymi. Trudności i problemy w nawiązywaniu relacji. Istota zaangażowania rodziców w proces. Placówki i ośrodki wsparcia. Przykłady nadzorów kuratorskich.

Słowa kluczowe: Sąd rodzinny, kurator, rodzina, nieletni, psychologia

Ewa Hamerla

Akademia Ekonomiczno-Humanistyczna w Warszawie, Polska

Trening Zastępowania Agresji a natężenie i strukturę agresji oraz jej związek z empatią u kobiet odbywających karę pozbawienia wolności na terenie Jednostek Penitencjarnych.

Cel.

Głównym celem dwuetapowych badań było ustalenie związku pomiędzy Treningiem Zastępowania Agresji na natężenie i strukturę agresji oraz jej związek z empatią u kobiet odbywających karę pozbawienia wolności z Jednostkami Penitencjarnymi.

Metodologia.

Badanie realizowane za pomocą dwóch narzędzi: IPSA- Inwentarz Psychologiczny Syndromu Agresji - Zbigniew B. Gaś oraz Kwestionariusz Rozumienia Empatycznego- A. Węgliński. Trening Zastępowania Agresji był realizowany w wymiarze 15 godzin w grupie 15 osobowej. Badanie polegało na wypełnieniu dwóch kwestionariuszy. Do pomiaru kontrolowanych zmiennych użyto powyżej wymienione narzędzia badań. W pierwszym etapie odbyło się to przed rozpoczęciem treningu. A w etapie drugim, po zakończeniu treningu. Wyniki. Doniesienia wstępne po przejściu Treningu Zastępowania Agresji wskazują na trend zmian w zakresie empatii- zwiększony poziom jak i agresji- zmniejszony poziom.

Wyniki.

Wyniki wskazują na związek Treningu Zastępowania Agresji ze zwiększeniem poziomu empatii i zmniejszeniem poziomu agresji. Co ma istotne znaczenie w procesie resocjalizacji więźniów. Może być dobrą prognozą dla osób opuszczających Jednostki Penitencjarne, ale też prognozą co do tego jakie zachowania osoba osadzona będzie prezentować podczas odbywania kary. A to z kolei może mieć związek z mniejszym obciążeniem Służby Więziennej w zakresie stosowanych oddziaływań dyscyplinujących.

Słowa kluczowe: Trening ART, agresja, empatia, jednostka penitencjarna, kobiety.

Dysfunkcjonalne przekonania są mediatorem związku pomiędzy zadowoleniem z wyglądu a nasileniem objawów zaburzeń odżywiania u młodych kobiet z populacji nieklinicznej

Wprowadzenie.

Częstość występowania zaburzeń odżywiania systematycznie wzrasta, przy czym w ostatnich latach zaczęto podkreślać znaczenie subklinicznych postaci zaburzeń odżywiania, w których występują niektóre pojedyncze symptomy, niespełniające kryteriów diagnostycznych dla rozpoznania klinicznego. Zaburzenia odżywiania są jednoznacznie związane z nieprawidłowościami w zakresie obrazu własnego ciała, w szczególności z niezadowoleniem z własnego wyglądu. Ponadto, modele poznawcze postulują udział dysfunkcjonalnych przekonań (o znaczeniu masy i sylwetki ciała dla osobistego szczęścia i powodzenia w relacjach społecznych) w patomechanizmie zaburzeń odżywiania. W niniejszym badaniu podjęto próbę określenia wzajemnych zależności między obrazem własnego ciała (zadowoleniem z wyglądu), dysfunkcjonalnymi przekonaniami a nasileniem objawów zaburzeń odżywiania.

Metodologia.

Zbadano 145 kobiet w wieku 19-30 lat. Do badania użyto Inwentarz Zachowań i Przekonań Związanych z Jedzeniem oraz Rysunkowy Arkusz Samooceny Wyglądu.

Wyniki.

Nasilenie wszystkich behawioralnych objawów zaburzeń odżywiania korelowało istotnie statystycznie ujemnie z zadowoleniem z wyglądu ciała oraz dodatnio z nasileniem dysfunkcjonalnych przekonań. Przeprowadzona analiza korelacji cząstkowych pokazała, że siła związku między objawami zaburzeń odżywiania a dysfunkcjonalnymi przekonaniami zasadniczo nie zmienia się po wprowadzeniu zadowolenia jako zmiennej kontrolowanej. Natomiast, związek korelacyjny pomiędzy objawami zaburzeń odżywiania a niezadowoleniem z wyglądu znika, gdy jako zmienną kontrolowaną wprowadzono dysfunkcjonalne przekonania.

Wnioski.

Chociaż zarówno niezadowolenie z wyglądu jak i dysfunkcjonalne przekonania wykazują związki z nasileniem objawów zaburzeń odżywiania, to wyniki naszych badań wskazują, że kluczową rolę w patomechanizmie powstawania tych objawów odgrywają dysfunkcjonalne przekonania a nie niezadowolenie z wyglądu. Niezadowolenie z wyglądu wiąże się z nasileniem objawów zaburzeń odżywiania, tylko jeśli towarzyszą mu dysfunkcjonalne przekonania. Implikacje wynikające z badania wskazują, że terapia i profilaktyka powinna koncentrować się na modyfikacji dysfunkcjonalnych przekonań, gdyż sama modyfikacja poziomu zadowolenia z wyglądu może być niewystarczająca do osiągnięcia redukcji objawów zaburzeń odżywiania.

Słowa kluczowe: subkliniczne objawy zaburzeń odżywiania, dysfunkcjonalne przekonania, niezadowolenie z wyglądu

Karolina Majewska, Mgr Daniel Pankowski, Mgr Kinga Wytrychiewicz, Dr Konrad Janowski
Wydział Psychologii, Akademia Ekonomiczno-Humanistyczna w Warszawie

Samoocena wiedzy na temat chorób przewlekłych, a poznawcza reprezentacja wybranych chorób w populacji osób zdrowych

Wprowadzenie.

Jako poznawczą reprezentację choroby możemy rozumieć ogólne i zorganizowane reprezentacje lub treści poznawcze pochodzące z doświadczeń, które dana osoba nabyła w kontaktach z placówkami medycznymi, prasy, telewizji, czy innych osób. Informacje te nie muszą być zgodne z wiedzą medyczną, zaś w dużym stopniu odpowiadają za przetwarzanie informacji związanych z chorobą czy zachowania zdrowotne.

Cel badań.

Ocena zależności pomiędzy samooceną wiedzy, a przekonaniami na temat wybranych aspektów chorób przewlekłych w grupie osób zdrowych.

Metodologia.

337 osób uzupełniło zmodyfikowaną wersję PRCh-13, określając przekonania na temat łuszczycy, cukrzycy, choroby Hashimoto oraz zakażenia HIV. Dodatkowo osoby badane poproszone były o określenie swojego stopnia wiedzy na temat każdego w powyższych schorzeń.

Wyniki.

Stwierdzono korelacje pomiędzy wybranymi aspektami poznawczej reprezentacji choroby, takimi jak czasem trwania czy konsekwencjami dla osoby chorej, a poziomem wiedzy. Mężczyźni oceniali powyższe schorzenia jako mniej zagrażające czy bardziej przewidywalne.

Wnioski.

Zarówno samoocena poziomu wiedzy na temat danego schorzenia, jak również płeć odgrywają dużą rolę w kształtowaniu poznawczej reprezentacji choroby wśród osób zdrowych.

Breathing rhythms drive memory performances

The oxygen needed for the brain throughout our life is provided by breathing. It occurs by drawing air through the mouth or nose in a repetitive cyclic manner. A growing body of evidence demonstrated that nasal breathing improves all stages of memory formation (encoding, consolidation and recall) in specific tasks by modulating brain oscillations and facilitating the communication between distant brain areas. Evidence that manipulation of temporal rhythm during stimuli presentation has an impact on memory performances raises the question as to know if the fluctuations in endogenous rhythms such as respiration and brain oscillations have similar effects. This type of research will help develop strategic interventions through respiratory exercises (e.g., meditation, yoga, sport, wind instruments, singing) aiming to improve learning by increasing memory performance. Developing such programs is of high importance in modern society facing the issues of children or adults struggling with learning disabilities.

Keywords: Breathing, Memory, Rhythm,

Magdalena Telega¹, Anna Brytek-Matera², Konrad Janowski¹, Hiacynta Świątek³, Małgorzata
Szczęśniak³, Friederike Barthels⁴

¹ Instytut Psychologii Akademia Ekonomiczno-Humanistyczna w Warszawie, Polska

² Instytut Psychologii Uniwersytetu Wrocławskiego, Polska, ³ Instytut Psychologii Uniwersytetu
Szczecińskiego, Polska, ⁴ Heinrich-Heine-Universität Düsseldorf, Institut für Experimentelle
Psychologie, Abteilung Klinische Psychologie, Niemcy

Właściwości psychometryczne czterech wersji językowych Düsseldorfskiej Skali Ortoreksji-PL (DOS-PL)

Streszczenie:

Ortoreksja to nadal niejednoznacznie sklasyfikowane i wciąż słabo poznane zjawisko związane najprawdopodobniej z patologią odżywiania. Zazwyczaj definiuje się ortoreksję jako nieprawidłowe, nadmierne zaabsorbowanie i koncentrację na zdrowym odżywianiu się, które prowadzą do powstania szkód osobistych, zdrowotnych i społecznych. Dotychczas podjęto jedynie nieliczne próby opracowania kwestionariuszowych narzędzi pomiaru tego konstruktu, a ich efekty (np. Skala Orto-15) spotkały się z uzasadnioną krytyką badaczy zajmujących się tą problematyką. W Niemczech opracowano niedawno nowe obiecujące narzędzie do pomiaru ortoreksji – Düsseldorfer Orthorexie Skale (DOS) (Barthels, Meyer, Pietrowsky, 2015). W czterech ośrodkach naukowych podjęto prace nad przygotowaniem polskojęzycznej wersji tej skali, w wyniku czego powstały cztery niezależne tłumaczenia Düsseldorfskiej Skali Ortoreksji-PL (DOS-PL). Wersje te poddano badaniom pilotażowym przeprowadzonym na łącznej próbie 775 osób. W niniejszym wystąpieniu zostaną zaprezentowane wyniki analiz porównujących właściwości psychometryczne tych czterech wersji językowych DOS-PL. Analizie poddano statystyki opisowe i właściwości rozkładu wyniku ogólnego DOS-PL, współczynniki rzetelności alfa-Cronbacha, skorygowane współczynniki korelacji pozycja-wynik ogólny, współczynniki korelacji wyniku ogólnego DOS-PL ze wskaźnikami zaburzeń odżywiania mierzonymi kwestionariuszem Eating Attitudes Test-26 (EAT-26) oraz skutki przyjęcia progu odcięcia proponowanego w wersji niemieckiej testu.

Słowa kluczowe: ortoreksja, Düsseldorfska Skala Ortoreksji, zaburzenia odżywiania, właściwości psychometryczne

Dysfunkcjonalne przekonania są mediatorem związku pomiędzy zadowoleniem z wyglądu a nasileniem objawów zaburzeń odżywiania u młodych kobiet z populacji nieklinicznej

Wprowadzenie: Częstość występowania zaburzeń odżywiania systematycznie wzrasta, przy czym w ostatnich latach zaczęto podkreślać znaczenie subklinicznych postaci zaburzeń odżywiania, w których występują niektóre pojedyncze symptomy, niespełniające kryteriów diagnostycznych dla rozpoznania klinicznego. Zaburzenia odżywiania są jednoznacznie związane z nieprawidłowościami w zakresie obrazu własnego ciała, w szczególności z niezadowoleniem z własnego wyglądu. Ponadto, modele poznawcze postulują udział dysfunkcjonalnych przekonań (o znaczeniu masy i sylwetki ciała dla osobistego szczęścia i powodzenia w relacjach społecznych) w patomechanizmie zaburzeń odżywiania. W niniejszym badaniu podjęto próbę określenia wzajemnych zależności między obrazem własnego ciała (zadowoleniem z wyglądu), dysfunkcjonalnymi przekonaniami a nasileniem objawów zaburzeń odżywiania.

Metodologia.

Zbadano 145 kobiet w wieku 19-30 lat. Do badania użyto Inwentarz Zachowań i Przekonań Związanych z Jedzeniem oraz Rysunkowy Arkusz Samooceny Wyglądu.

Wyniki.

Nasilenie wszystkich behawioralnych objawów zaburzeń odżywiania korelowało istotnie statystycznie ujemnie z zadowoleniem z wyglądu ciała oraz dodatkowo z nasileniem dysfunkcjonalnych przekonań. Przeprowadzona analiza korelacji cząstkowych pokazała, że siła związku między objawami zaburzeń odżywiania a dysfunkcjonalnymi przekonaniami zasadniczo nie zmienia się po wprowadzeniu zadowolenia jako zmiennej kontrolowanej. Natomiast, związek korelacyjny pomiędzy objawami zaburzeń odżywiania a niezadowoleniem z wyglądu znika, gdy jako zmienną kontrolowaną wprowadzono dysfunkcjonalne przekonania.

Wnioski.

Chociaż zarówno niezadowolenie z wyglądu jak i dysfunkcjonalne przekonania wykazują związki z nasileniem objawów zaburzeń odżywiania, to wyniki naszych badań wskazują, że kluczową rolę w patomechanizmie powstawania tych objawów odgrywają dysfunkcjonalne przekonania a nie niezadowolenie z wyglądu. Niezadowolenie z wyglądu wiąże się z nasileniem objawów zaburzeń odżywiania, tylko jeśli towarzyszą mu dysfunkcjonalne przekonania. Implikacje wynikające z badania wskazują, że terapia i profilaktyka powinna koncentrować się na modyfikacji dysfunkcjonalnych przekonań, gdyż sama modyfikacja poziomu zadowolenia z wyglądu może być niewystarczająca do osiągnięcia redukcji objawów zaburzeń odżywiania.

Słowa kluczowe: subkliniczne objawy zaburzeń odżywiania, dysfunkcjonalne przekonania, niezadowolenie z wyglądu

dr n. med. Stanisław Oziemski

Klinika Leczenia Nerwic i Zaburzeń Osobowości, Instytutu Psychiatrii i Neurologii w Warszawie

Refleksje dotyczące ontologicznego opisu bytu człowieka w odniesieniu do procesu transformacji wiedzy medycznej dokonanej w klasyfikacji zaburzeń psychicznych DSM-5.

Abstrakt

Cechą charakterystyczną obecnego etapu rozwoju nauki jest jej interdyscyplinarność, która polega na łączeniu wiedzy specjalistycznej z możliwie szeroką wiedzą ogólną z różnych dziedzin nauki i praktyki. Obserwujemy również proces transformacji wiedzy, polegający na pozyskiwaniu i wykorzystaniu nowych danych dostarczanych w konsekwencji ogromnego postępu technologicznego. Wszystko to odwraca ciąg logiczny: teoria naukowa – narzędzia diagnostyczne – specjalistyczna praktyka, wymuszając odwrotną kolejność: specjalistyczna praktyka – narzędzia diagnostyczne – teoria naukowa. Jednocześnie, te same czynniki, które przyczyniają się do rozwoju wiedzy stanowią również o trudności jej zbliżenia. Współczesna nauka tworzy dla każdego obszaru badawczego odrębny system pojęć i zasad, w języku niezrozumiałym lub mało zrozumiałym dla badaczy z innych dziedzin. Przypomina to biblijną metaforę o wieży Babel i istotnie przeszkadza w interdyscyplinarności wiedzy specjalistycznej.

Dlatego dokonano, mam nadzieję w miarę systematyczne i autokrytyczne rozważania ontologiczne dotyczące natury człowieka opierając się na dostrzeżonej analogii w ciągu: specjalistyczna praktyka, narzędzia diagnostyczne, czyli medyczna klasyfikacja zaburzeń psychicznych DSM-5 i teoria naukowa to znaczy Hierarchia poziomów bytu w ontologii Ellisa.

Ontologicznych, bo refleksje głównie oparto na zmianach dokonanych w medycznej klasyfikacji zaburzeń psychicznych DSM-5, a te dotyczą przede wszystkim optymalizacji struktury klasyfikacji, a nie treści opisu poszczególnych zaburzeń. Oczywiście można zadać pytanie, po co opisywać człowieka taką analogią, albo powiedzieć, że będzie to tylko analogia, z której nic nie wynika. Jednak moim zdaniem refleksje te posiadają cechy interdyscyplinarności, dokonują transformacji wiedzy a przede wszystkim dają nadzieję na jednolity język pojęć.

Słowa kluczowe: DSM-5, transformacja wiedzy, Ellis ontologia

Spis treści

Retrospektywna percepcja postaw rodzicielskich a skłonność do martwienia się u kobiet i mężczyzn w okresie średniej dorosłości (30-55 lat)	3
Retrospektywna percepcja postaw rodzicielskich a skłonność do martwienia się i przekonania o martwieniu u kobiet i mężczyzn w okresie wczesnej dorosłości (20-30 lat)	4
Scaffolding language development: early vocal interaction dynamics contrasting speech-like and non-speech-like vocalizations	5
Psychologiczne aspekty pracy sądowego kuratora rodzinnego	6
Trening Zastępowania Agresji a natężenie i strukturę agresji oraz jej związek z empatią u kobiet odbywających karę pozbawienia wolności na terenie Jednostek Penitencjarnych	7
Dysfunkcjonalne przekonania są mediatorem związku pomiędzy zadowoleniem z wyglądu a nasileniem objawów zaburzeń odżywiania u młodych kobiet z populacji nieklinicznej	8
Samoocena wiedzy na temat chorób przewlekłych, a poznawcza reprezentacja wybranych chorób w populacji osób zdrowych	9
Breathing rhythms drive memory performances	10
Właściwości psychometryczne czterech wersji językowych Düsseldorfskiej Skali Ortoreksji-PL (DOS-PL)	11
Dysfunkcjonalne przekonania są mediatorem związku pomiędzy zadowoleniem z wyglądu a nasileniem objawów zaburzeń odżywiania u młodych kobiet z populacji nieklinicznej	12
Refleksje dotyczące ontologicznego opisu bytu człowieka w odniesieniu do procesu transformacji wiedzy medycznej dokonanej w klasyfikacji zaburzeń psychicznych DSM-5	13